

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og statsministeren vedrørende L 175 og L 219 og ministrenes svar herpå samt en henvendelse til udvalget og skatteministerens kommentarer hertil m.v.

Materialet er optrykt efter ønske fra udvalget.

L 175 – bilag 25

Parlamentarisk Afdelings notat af 12. maj 2003 om høringer vedrørende lovforslag samt spørgsmålet om Landsskatterettens placering i skattesystemet m.v.

1. Generelt om høringer vedrørende lovforslag¹⁾

Det er vigtigt at have klarhed over, hvilken indstilling de myndigheder og organisationer m.v., som vil blive berørt af en lovregulering, har til det påtænkte lovforslag. Dette er bl.a. væsentligt for det pågældende ministeriums vurdering af, om lovudkastet ud fra tekniske og indholdsmæssige synspunkter kan anses for egnet og herunder forventes at »holde« i praksis, og for Folketingets bedømmelse af, om lovforslaget kan anses for rimeligt og hensigtsmæssigt. Det er også et selvstændigt mål at sikre, at de berørte parter inddrages i udarbejdelsen af lovgivning, som vedrører deres forhold.

Inden en minister fremsætter et lovforslag, har ministeriet derfor oftest sendt et udkast til lovforslag til høring hos interesseorganisationer, foreninger, andre myndigheder m.fl. Ministerierne lægger som regel udkastet ud på sit netsted samtidig med, at det sendes i høring. Desuden sender ministeren lovudkastet over til de relevante folketingsudvalg til orientering og det omdeles på udvalgets alm. del.

Det er selvsagt ikke muligt generelt at angive, hvem der bør høres over lovudkast. I almindelighed kan det siges, at alle offentlige myndigheder og private organisationer m.v., der – praktisk eller mere principielt eller ideelt – vil blive berørt af lovforslaget, bør høres.

Høringssvar er de bemærkninger, som interesseorganisationer, myndigheder m.fl. sender til et ministerium, når de er bedt om at kommentere et lovudkast eller et lovforslag. Det bør fremgå af et lovforslags bemærkninger, om lovforslaget

har været sendt i høring, og hvem høringsparterne er.

Ifølge offentlighedsloven har offentligheden adgang til høringssvarene i ministeriet på det tidspunkt, hvor lovforslaget er fremsat i Folketinget.

Folketingets udvalg har i dag aftaler med de forskellige ministerier om, at udvalgene inden 1. behandling af regeringens lovforslag skal have modtaget en kopi af høringssvarene samt et høringsnotat.

Ordningen med at få høringssvarene og høringsnotatet over inden 1. behandling af regeringens lovforslag giver Folketinget mulighed for at gennemføre en grundigere og mere indholdsrig 1. behandling samtidig med, at den enkelte minister får mulighed for at imødegå bemærkningerne i høringssvarene på et så tidligt tidspunkt som muligt, og derved undgå »overflødige« spørgsmål ved 1. behandling og senere i udvalgsbehandlingen.

I foråret 2002 udsatte Folketingets formand 1. behandlingen af en række lovforslag, fordi Folketinget ikke havde modtaget høringssvarene inden 1. behandlingen var sat på dagsordenen.

På den baggrund besluttede Folketingets Præsidium, at høringssvar og -notat normalt skal fremsendes til Folketinget samtidig med fremsættelsen og skal kunne foreligge omdelt i det pågældende udvalg senest fredag kl. 12 ugen før 1. behandling. Det gælder ikke, hvor regeringen har besluttet, at den ikke ønsker høring foretaget, eller der foreligger særlige tilfælde, f.eks. i form af indgreb, hvor formålet ville blive forspildt, hvis høring foretages forinden. Foreligger høringssvar og -notat ikke i overensstemmelse hermed, må det påregnes, at førstebehandlingen udskydes, medmindre der træffes særlig aftale med Folketingets formand.

Disse retningslinjer gælder som minimum og erstatter derfor ikke eventuelle mere vidtgående aftaler om høringssvar og høringsnotater, som